

בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב-יפו

ק"ג 9113-09 רפאל סדרה נ' קרן הביטוח והפנסיה של פועלי הבניין

בפני: כב' השופטת אהובה עציון

התובע:	רפאל סדרה
	ע"י ב"כ עו"ד כפיר דיין-דובב
	נגד
הנתבעים:	קרן הביטוח והפנסיה של פועלי הבניין
	ע"י ב"כ עו"ד תומר אלטוס

פסק דין

1. האם פדה התובע את הכספים שהיו צבורים לזכותו בקרן הביטוח והפנסיה של פועלי הבניין ועבודות ציבוריות (להלן: "הקרן"), זוהי השאלה העומדת בבסיס התביעה שלפני.

2. רקע עובדתי:

א. התובע יליד אפריל 1942 הגיע לגיל פרישה בחודש דצמבר 2008.

ב. הנתבעת היא אגודה שיתופית בע"מ המנהלת בין היתר, קרן פנסיה לעמיתים ותיקים, הפועלת בהתאם להוראות התקנון האחיד לקרנות הפנסיה שבהסדר.

ג. התובע צבר זכויות פנסיוניות בקרן מחודש אפריל 1966 ועד לחודש לחודש ספטמבר 1971. בתקופה זו הועסק על ידי מר נתנאל יהושע שהיה קבלן אינסטלציה.

ד. עם הפיכתו של התובע לעצמאי בשנת 1971 חדל מלבצע הפקדות לקרן.

- ה. בחודש מרץ 1971 קיבל התובע הלוואה של 2,500 לירות מהנתבעת אותה החזיר בתשלומים, לשיעורין.
- ו. החל מחודש אוקטובר 1979 ועד לחודש אוגוסט 1982 הפרישה מעסיקתו של התובע, חברת אשרמים, כספים לקופת הנתבעת, צבירת הכספים לתקופה זו אינה שנויה במחלוקת.
- ז. בתחילת שנת 2008 פנה התובע לנתבעת על מנת לברר זכויותיו הפנסיוניות שנצברו במסגרתה, הנתבעת הודיעה כי לזכות התובע רשומות זכויות בגין התקופה 10/1979-08/1982 בלבד.
- ח. בהמשך, ולאחר תכתובת שנערכה בין ב"כ התובע והנתבעת ולאחר שפנה התובע לממונה על הביטוח במשרד האוצר, הודיעה הנתבעת במכתבה מיום 06/07/08 כי התובע משך הכספים שנצברו לזכותו בשנים 66-71 "בתאריך 3/1973 שולם לתובע סך של 3,670.68 לירות בהמחאה מס' 2916." (נספח ג' לכתב התביעה).
- ט. ביום 18/08/08 שבה הנתבעת על טענותיה לפיהן התובע פדה הסכומים שנצברו לזכותו בסך של 3,630.68 לירות.
- י. ביום 16/10/08 פנה ב"כ התובע לממונה על הביטוח ודרש לקבל הבהרות באשר לכספים המופקדים בקרן.
- י"א. ביום 24/12/08 השיבה הקרן בכתב לטענות התובע כמפורט לעיל ובנוסף טענה כי שלמה לתובע בהמחאה מס' 2917 עבור קופת חופשה ופרטה הסכומים הצבורים לזכותו לתקופה 11/1986-12/1979.
3. בדיון שהתקיים לפני העידו מטעם התובע, התובע עצמו וכן גיסו שהיה מבוטח בקרן, מר עזרא כיבודי (להלן: "כיבודי"). מטעם הנתבעת העיד מר שמואל קנובלר, מומחה פנסיוני המשמש כתומך מקצועי לכלל קרנות הפנסיה הותיקות שבהסדר וביניהם הנתבעת אשר הועסק בנתבעת כ-49 שנים. להלן אפרש טענות הצדדים בהרחבה.

4. טענות התובע:

- א. במהלך שנת 1973 פנה אל התובע נציג הנתבעת והציג לו לחדש ההפקדות אולם התובע סרב לכך.
- ב. התובע מעולם לא פדה הכספים שנצברו לזכותו בקופת הנתבעת.
- ג. הנוהג בנתבעת כי ככל ונפדו הכספים בקרן נדרש החבר להשיב את פנקס החבר, דבר שלא נעשה בעניינו של התובע.
- ד. לא קיים כל מסמך הנושא חתימתו של התובע בכל הנוגע לפדיון הכספים שבקרן או אסמכתא ממשית לביצוע התשלום, והנתבעת לא הוכיחה טענתה לפיה התובע פדה הסכומים שנצברו לזכותו בשנים 1966-1971.

5. טענות הנתבעת:

- א. תביעת התובע התיישנה שכן התובע משך הכספים שהופקדו בקרן עוד בשנת 1973 מה גם שלא חלה כל חובה חוקית על שמירת המסמכים הנוגעים למשיכה.
- ב. התובע משך הכספים שנצברו לזכותו בקרן לתקופה 04/1966-1971 בסך של 3,670.68 לירות.
- ג. רישומי הנתבעת אותה תקופה נעשו על גבי כרטיס החבר של המבוטח, כפי שנעשה בעניינו של התובע.
- ד. בכרטיס הקבע של התובע בקרן הפנסיה לשנת 1973 צוין בחותמת "עזב 1973" וכן צורף מספר ההמחאה שנמסרה לתובע.
- ה. בדו"ח חודשי על יציאות מהקרן מחודש מרץ 1973 פורט שמו של התובע כמי ש"חיסל" את זכויותיו בקרן.

- ו. המסמכים המצויים בידי הנתבעת הם "רשומה מוסדית" שכן נערכו בהתאם לנהלי הקרן אותה עת ומהווים ראיה לאמיתותם.
- ז. התובע צבר זכויות פנסיוניות במשך 22 חודשי ביטוח בלבד ומשכך אינו זכאי לתשלום פנסית זקנה אלא למשיכת הכספים שנצברו בלבד וזאת בסך 12,221.2 ₪.

דיון והכרעה:

6. בפתח הדברים אציין כי הגעתי לכלל הכרעה לפיה התובע לא משך הכספים שנצברו בקרן בשנים 1966-1971, להלן אפרש החלטתי.

עיקרי המחלוקת:

א. אין חולק כי לזכותו של התובע נצברו כספים בקופת פנסיה בשנים 1966-1971, אציין כי במסגרת כתב ההגנה טענה הנתבעת כי התובע הפקיד כספים לקרן עד לחודש אפריל 1972 (ראה גם סעיף 2 לרשימת המוסכמות-פרוטוקול דיון מיום 15/12/09), עם זאת קנובלר העיד:

"ש. שאתם טועים לגבי עובדות / תאריכים / משיכות?
 ת. לא מבחינת הרישומים שבכרטיסי העמיתים. הליך הבקרה עובר לפחות 5-6 ידניים.
 ש. מופנה לסעיף 3 בכתב ההגנה, כתוב שהתובע היה מדווח עד אפריל 72. איך אתה מסביר את הסתירה?
 ת. אני לא יודע. אני צריך לראות את הכרטיס בפועל כאיש מקצוע. לאחר עיון אני יכול להבהיר את מה שקרה, נרשם תאריך רישום בגין איזה חודש יש גבייה במקום את החודש בפועל מתי חדל להיות מועסק. חודש הביטוח האחרון הוא 09/1971 אבל הוא נרשם כזיכוי ב- 04/1972. על פי רישומי האגודה במקור חודש העבודה האחרון שמדווח לתשלום הוא 09/1971. זו טעות אנוש"
 (עמוד 14 שורות 24-15 לפרוטוקול הדיון).

ב. במהלך שנת 2008 ביקש התובע לברר זכויותיו הפנסיוניות ולקבל לידיו פנסיית זקנה נענה אולם בשלילה שכן לטענת הנתבעת משך הכספים שהופקדו במסגרתה עוד בחודש מרץ 1973.

ג. התובע עתר לסעד הצהרתי במסגרתו יקבע כי לא משך הכספים הנדונים וכן כי אורה לנתבעת לערוך תחשיב באשר לערכם של הכספים שנצברו בשנים 1966-1971 בצירוף אלו שנצברו בשנים 1979-1982 ולקבוע את גובה גמלת הזקנה לה זכאי ובהתאם להורות לנתבעת להפריש עבור התובע רטרואקטיבית קצבת זקנה כנדרש.

ד. הנתבעת הודיעה כי אף אם הכספים נשואי כתב התביעה, היו צבורים במסגרתה כיום, הרי שהתובע לא היה זכאי לתשלום פנסיית זקנה. לאור עמדתה, הודיע התובע במסגרת סיכומיו כי עותר לסעד הצהרתי כמפורט בכתב התביעה במסגרתו יקבע כי לא משך הכספים שהופקדו בשנים 1966-1971 וכפועל יוצא, הרי שעל הנתבעת להתייחס למר סדרה כמי שלא פדה את הכספים ולערוך תחשיב לגבי זכויותיו ולעביר לידיו סכום חד פעמי, בהתאם למגיע לו.

ה. בנסיבות העניין אני סבורה כי יהא זה נכון ליתן סעד הצהרתי כמפורט בסעיף 139(1) לכתב התביעה בלבד.

8. התיישנות:

א. הנתבעת טענה כי תביעתו של התובע התיישנה שכן משך הכספים שנצברו במסגרתה עוד בשנת 1973, מה גם שלאור השנים החזיק ברשותו "כרטיס חבר" בקרן (להלן: "כרטיס החבר") (ראה נ/1) על גבו נרשם כי תבע זכויותיו מהקרן וכי שולמו לידיו הכספים הצבורים ומשכך ידע כי לא מצויים כספים בקרן לתקופה הרלוונטית. התובע הכחיש האמור וטען כי לא ידע על דבר משיכת הכספים וכן טען טען כי המועד הרלוונטי לבחינת טענת התיישנות הוא מועד צאתו לגמלאות.

ב. התובע הפנה לע"ע 211/05 קרן מקפת מרכז לפנסיה ותגמולים א.ש. בע"מ - ביסטריצר (לא פורסם ניתן ביום 15/8/05) במסגרתו נדונה טענה הדומה לזו שלפני ובמסגרתו נקבע:

"זכויות פנסיוניות מצטברות במשך שנים ומתגבשות עם הגיע הזכאי לגיל פרישה. תביעה לפנסיה שמטבע בריאתה מתבעת כאשר עמית מגיע לגיל פרישה היא מטבעה תביעה העוסקת בעובדות הקורות במשך שנים ארוכות והיא דנה בעובדות העבר. דבר זה מחייב את קרנות הפנסיה להחזיק ארכיונים ולהשקיע בכך משאבים רבים. מסמכים הנוגעים לזכויות פנסיוניות של עמיתים נאספים במשך שנות חברותו של העמית. זכותו של העמית מתגבשת עם הגיעו לגיל פרישה. אין לראות התיישנות בתביעה לאחר 40 שנה. זו מהותן של תביעות מקרן פנסיונית."

ג. לאור האמור אני סבורה כי יש לדחות את טענת ההתיישנות שהעלתה הנתבעת שכן אך סביר הוא כי מבוטח יפנה לברר זכויותיו הפנסיוניות עם הגיעו לגיל פרישה ומאותו מועד, מתחילה תקופת ההתיישנות

כאמור. טענת הנתבעת לפיה התובע משך הכספים שנצברו לזכותו שנויה במחלוקת ועומדת בבסיס התביעה שלפני ומשכך אין בידי לקבל טענתה לפיה מועד משיכת הכספים הנטען, אשר מוכחש על ידי התובע הוא הרלוונטי. העובדה שעל גבי כרטיס החבר של התובע נרשם כי "זכויותיו נתבעו בסניף תל אביב" אין בה כדי להביאני למסקנה לפיה ידע כי הכספים נמשכו מהקרן וכי תקופת ההתיישנות חלפה, שכן התובע הצהיר כאמור כי כלל לא היה מודע למשיכה וטענות אלו דינן להתברר כנדרש.

9. הודאה והדחה :

א. במסגרת תיק [עב 1079/02 ביסטריצר-חברת שח"ם בע"מ](#) (לא פורסם, ניתן ביום 24/01/05) נדון כאמור מקרה הדומה לעניינינו במסגרתו בקש התובע למשוך כספים מהקרן כשלטענתה, הכספים נמשכו. כבי השופט סאמט קבעה כי טענת הנתבעת בעניין מהווה טענת הודאה והדחה שכן לטענתה, הכספים הופקדו בקרן אולם שולמו למבוטח ומשכך, נטל ההוכחה מונח על כתפיה להראות כי שילמה לתובע הכספים שנצברו לזכותו. קביעה זו אושרה במסגרת פסק דינו של בית הדין הארצי [בעע 211/05](#) שנזכר לעיל שם נקבע:

"טענה נוספת בפי מקפת, טענת הגנה מסוג "הודאה והדחה". הקרן אינה מכחישה את העובדה שנצברו כספים על שמו של מר אריה ביסטריצר בגין תקופת עבודתו בשח"ם אולם הקרן גורסת כי פרעה את חובה כלפיו כבר בשנת 1964 ולכל המאוחר בשנת 1967. כאשר הקרן מודה בחובה אך מבקשת להדיח את החבות בטענה כי היא פרעה את החוב, הרי נטל הראיה מוטל על כתפיה. את הנטל הזה כאמור לא הרימה מקפת"

ב. מקובלות עלי קביעות בית הדין הארצי בנדון ואני סבורה כי הדברים שנפסקו בעניין ביסטריצר יפים אף לעניינינו ומשכך, נטל ההוכחה מונח על שכמי הנתבעת להראות כי שלמה לתובע הסכומים נשואי כתב התביעה.

10. משיכת כספים מהקרן :

א. התובע טען כי מעולם לא משך את הכספים שהיו צבורים לזכותו בקרן (ראה סעיף 3 לתצהיר התובע) וכפי שהעיד :

"ש. האם כאשר סיימת לעבוד בשנת 71 הציעו לך להמשיך ולהפקיד כסף?
ת. לא רציתי. הייתי עצמאי. לא רציתי להמשיך להפקיד."

ש. האם הציעו לך למשוך כסף?
 ת. לא. בשום אופן. לא הייתי אצלהם, לא הלכתי אליהם וגם לא ידעתי שמגיע בכלל. גיסי ידע - אני לא.
 ש. יכול להיות שאתה משקר בשביל לקבל כסף?
 ת. לא, אני מוכן שישימו עליי חשמים לראות אם זה אמת או לא אמת" (עמוד 10 שורות 11-17 לפרוטוקול הדיון) (ראה גם עדותו בעמוד 4 שורות 24-25 וכן בעמוד 5 שורות 1-12 לפרוטוקול הדיון).

אציין כי עדותו של התובע היתה עקבית ומהימנה מאוד בעיני.

ב. התובע טען כי הנתבעת לא הציגה אסמכתא ממנה ניתן ללמוד כי משך הכספים שנצברו לזכותו וכי לא הוצג בפנינו כל מסמך של הקרן על גביו נרשם במפורש כי הכספים שולמו לתובע שכן העובדה כי "עזב" את הקרן אין פירושה כי הכספים נמשכו. בנוסף טען כי הנתבעת המשמשת כמבטחת וכמנהלת קרן פנסיה, חבה בחובת גילוי מוגברת כלפיו אולם לא עמדה בחובתה זו שכן במהלך השנים לא מסרה לו כל דיווח בדבר מצב החשבון השוטף או באשר לטענתה לפיה נמשכו כספים שונים.

ג. בדיון שהתקיים לפני העיד מר עזרא כיבודי, שהיה חבר הקרן בשנות ה-50 ומשך הכספים שנצברו לזכותה במסגרתה בשנת 1985, כיבודי העיד כי עם משיכת הכספים חתם על מסמכי פדיון במסגרתם אישר קבלת הכספים ונלקח מידיו פנקס החבר שהיה ברשותו (סעיפים 2-3 לתצהירו).

ד. התובע טען כי לא הוצגו בפנינו מסמכי פדיון או כל אסמכתא ישירה לביצוע התשלום כגון המחאה או ספח תשלום מתאימים, מה גם שלאורך השנים כרטיס החבר נותר בידיו והוא לא נדרש להשיבו לקרן מעולם.

ה. הנתבעת הציגה בפנינו כרטיסו האישי של התובע (להלן: "הכרטיס האישי") במסגרתו פורטו יתרות החובה והזכות של חשבונו בקרן (נספח א' לתצהיר קנובלר), קנובלר, שהיה עובד הקרן במועדים הרלוונטים טען כי התובע זוכה בריבית שהצטברה לזכותו ובהפרשי הצמדה (עמוד 2 לכרטיס האישי), לטענתו, חבר שאינו מושך כספו אינו זכאי לתשלום הפרשי ריבית והצמדה שכן זכותו ממשיכה לצבור ריבית והצמדה עד מימוש זכותו הפנסיונית בקרות אירוע מזכה. לטענתו, לאורך תקופת חברותו של התובע בקרן לא נרשמו לזכותו הפרשי קריבית והצמדה

שכן הכספים היו צבורים בקרן אולם בשנת 1973, משנמשכו הכספים מהקרן, הרי שהתובע זוכה בהפרשי ריבית והצמדה (סעיף 12 לתצהיר קנובלר).

ו. הנתבעת צרפה דו"ח יציאות חודשי מהקרן לחודש מרץ 1973 (נספח 3 לתצהיר קנובלר) במסגרתו דווח כי התובע בקש לצאת מחברותו בקרן עקב הפיכתו לעצמאי (סעיפים 13-14 לתצהיר קנובלר) הנתבעת טענה כי יתר חברי הקרן שביטלו את חברותם כמפורט בדו"ח היציאות החודשי קיבלו תשלום בגין הצמדה וריבית בדומה לתובע, לתמיכה בטענתה, צרפה כרטיסם האישי של יתר חברי הקרן שביטלו חברותם כמפורט לעיל (סעיפים 15-17-נספח 4 לתצהיר קנובלר).

ז. הנתבעת צרפה כרטיס רב שנתי המסכם פעילותו הכספית של התובע בקרן לשנים 1969-1974 ממנו עולה כי בשנת 1974 נפסקה פעילותו של התובע בקרן שכן אופסה יתרת הכספים שהופקדו עבורו בקרן (ראה סעיפים 18-21 לתצהיר קנובלר- נספח 5 לתצהירו).

ח. במכתב ששלחה הנתבעת לידי ב"כ התובע ביום 18/08/08 וביום 24/12/08 הודיעה כי התובע פדה סך של 3,630.68 לירות כשברכטיס הרב שנתי שצורף נכתב כי עמד לזכותו סך של 3,056 לירות, שנפדה על ידו לטענתה. קנובלר העיד כי הסכום שפורט בכרטיס הרב שנתי מהווה סכום הקרן שנמשך כשבנוסף קיבל התובע לידיו תשלום עבור הפרשי ריבית והצמדה כמפורט בדו"ח הכרטיס השוטף (עמוד 15 שורות 18-23 לפרוטוקול הדיון).

ט. בעמודים 14-15 לכרטיס החבר של התובע בקרן (נ/1) צוין כי התובע "יצא את הקרן ביום 25/1/73" (סעיף 24 לתצהיר קנובלר), קנובלר טען כי חותמת של עזיבת קרן בניין הוחתמה רק בכרטיסים שבעליהם משכו את הכספים מהקרן (סעיף 28 לתצהיר קנובלר).

י. קנובלר הצהיר כי בעמוד הראשון של כרטיס החבר של התובע נרשם בכתב יד "זכויותיו נתבעו מתל אביב בתביעה 38217" (סעיף 30 לתצהיר קנובלר), ומכאן, הראיה כי התובע משך הכספים שהופקדו לזכותו

במהלך חברותו בקרן בסניף תל אביב. עוד טען קנובלר כי התובע קיבל מספר חבר בסניף תל אביב-203207 אולם מאחר ומשך כספים נמחק מספר זה. בשנת 1979 חידש התובע את חברותו בקרן במסגרת סניף הרצליה וקיבל מספר חבר חדש-26194, כמפורט בעמוד הראשון לכרטיס החבר. לטענתו, קבלת מספר חבר חדש מעידה על כך שבוצעה משיכת כספים על ידי התובע, אחרת, התובע היה נותר מבוטח בקרן בסטטוס לא פעיל מבלי שחל שינוי במספר החבר שברשותו (סעיף 31 לתצהיר קנובלר).

י"א. התובע העיד :

ש. מתי היית קשור לסניף ת"א?
 ת. אחרי שגמרתי... בפעם שהייתי עם יהושוע, הוא היה הבוס והפנקס היה אצלו, זה היה הפעם הראשונה.
 ש. אתה הלכת לסניף בת"א על מנת שימלאו לך את הפנקס?
 ת. לא. בשום אופן. הפנקס היו כותבים, המעביד. לא אני.
הפנקס לא היה בידי הוא אצל יהושוע, אחרי שנפרדתי הוא נתן לי את הפנקס.
 ש. כשהיית מבוטח בהרצליה, הלכת?
 ת. לא. ההיפך הם באו אליי, טרטרנו אותי. אני אמרתי להם שנהייתי עצמאי. באשרמים אותו הדבר, הוא החזיר לי את זה.
ברגע שעזבתי אותו הוא נתן לי את הפנקס, אבל בסף לא קיבלתי מעולם (ההדגשה שלי – א.ע.) (עמוד 4 שורות 14-22).

עוד העיד התובע :

ש. בפנקס בעמוד הראשון למעלה כתוב, זכויותיו נתבעו בת"א בתביעה מס' 38217?
 ת. אני לא מכיר את זה. אני לא יודע ולא ראיתי אותם.
 ש. הפנקס היה בידך, למה לא ניגשת לסניף ואמרת להם שזה לא נכון?
 ת. הם רצו בהרצליה, הנציג, הוא ירד לי לחיים, באו אלינו הביתה על מנת שאמשיך ואמרתי להם שאני לא רוצה בשום אופן.
 ש. היית בהרצליה כשהיית עם אשרמים?
 ת. לא. אשרמים לא קשור בכלל.... הם גם מודים שהם לא שילמו לי, האשרמים" (ראה עמוד 6 שורות 11-4 לפרוטוקול הדיון).

י"ב. קנובלר העיד :

ש. בשנת 70. כאשר עמית הפסיק חברות בקרן למשך תקופה שעולה על שנתיים, האם הוא יכול לשמור את הוותק והזכויות שלו?
 ת. כל עוד שאין פדיון הזכויות נשארות לצורך פנסיה כל עוד שאין משיכה.
 ש. אני חוזר על השאלה?
 ת. במידה והוא מחדש? הוא נשאר באותו מספר חבר. עד שנכנס הליך של ת.ז. במשק הישראלי בקרנות הפנסיה היו רושמים מספרי עמית לכל אחד.
 ש. מדוע לא לקחו מהתובע את הפנקס?

ת. בעיקרון... היו לוקחים את הפנקסים, במקרה שלו הוא חידש חברות חזרה ואז הפנקס חזר אליו עם מספר חדש בסניף הרצליה.

ש. הקרן החזיקה את הפנקס אצלה במשך שנתיים ?
ת. אני לא יודע במקרה דנן. הוא לא בהכרח חייב להיות, הקרן ביקשה להחזיר מעמיתים בעת הפדיון.

ש. מה שאתה אומר שהקרן היתה נוהגת לקחת את הפנקס בזמן פדיון?

ת. נכון. כשהוא חוזר הוא היה מביא את הפנקס ומקבל מספר חדש.

ש. אם הוא יצא בשנת 71 וחזר בשנת 79 הקרן החזיקה את הפנקס במשך 7 שנים?

ת. אני לא יודע להגיד לך" (ההדגשה שלי - א.ע.) (עמוד 13 לפרוטוקול שורה 14 עד עמוד 14 שורה 4 לפרוטוקול הדיון).

י"ג. לאור עדותו של כיבודי כמפורט לעיל ולאור עדותו של קנובלר, הרי שמקובל היה כי עובד שמשך הכספים שנצברו במסגרת הקרן היה משיב לקרן את כרטיס החבר שברשותו, הדבר לא נעשה בעניינו של התובע, קנובלר לא ספק טעם המניח את הדעת לכך ולא בכדי לטעמי.

י"ד. הנתבעת הפנתה לעמוד 47 לפנקס החבר שכותרתו "תשלום הפרשי פיצויי פיטורים" לשנים 65-66 17 ימים במסגרתו צוין כי מעסיקו הוא נתנאל, כלומר נתנאל יהושע (עדות התובע בעמוד 5 שורות 15-20 לפרוטוקול הדיון) וכן פורט מספר שיק, התובע העיד כי לא קיבל כל שיק מהנתבעת:

"ש. מופנה לעמוד 47 לפנקס, כתוב למעלה תשלום הפרשי פיצויי פיטורים, תקופת העבודה 65-66. 17 ימים. כתוב הסכום ומספר השיק. קיבלת את הסכום הזה?
ת. שום דבר, לא קיבלתי שום אגורה. גם לא ידעתי" (עמוד 5 שורות 23-25 לפרוטוקול הדיון).

ט"ו. אף אם אקבל טענת הנתבעת לפיה התובע קיבל לידיו תשלום בגין הפרשי פיצויי פיטורים, הרי שהדבר אינו מעלה ואינו מוריד לשם ההכרעה שלפנינו שכן הפלוגתא שלפני נסבה על תשלום הזכויות הפנסיוניות של התובע ולא על זכויות כגון הפרשי פיצויי פיטורים או חופשה.

ט"ז. כאמור לא הוצג בפנינו העתק ההמחאה שלטענת הנתבעת שולמה לתובע עבור זכויות כאמור וכן לא הוצג ספח התשלום, קנובלר העיד:

"ש. מופנה לסעיף 9 לתצהירך, הצהרת כי המחאה הינה למוטב בלבד ואינה ניתנת להסבה. ראית את זה?
ת. לא ראיתי את ההמחאה, אבל אני יודע שהנהלת הקרן הוציאה אך ורק למוטב בלבד. אני עובד בפועל משנת 1961.

ש. מדוע לא צירפתם את הצילום של ההמחאה?
 ת. מאחר והקרן לא נהגה לקבל בחזרה את ההמחאות. זה היה
 בידי בנק הפועלים" (ההדגשה שלי – א.ע.) (עמוד 12 שורות 9-15
 לפרוטוקול הדיון).

אני סבורה כי הנתבעת לא הוכיחה טענתה לפיה ההמחאה שמספרה
 2916 נרשמה לפקודתו של התובע-למוטב בלבד ומשכך, אך אם הונפקה
 המחאה כטענתה, הרי לא הוכח שהועברה לתובע וכי נרשמה לפקודתו
 בלבד.

י"ז. קנובלר העיד כי ברגיל, עובד שביקש למשוך כספים מהקרן חתם על
 בקשה לפדיון ובהתאם הוחתם הפנקס שברשותו כפי שנחתם בפנקסו
 של התובע. קנובלר טען כי לאור חלוף השנים ומעבר בין ארכיונים
 שונים לא נותר בידי הנתבעת ספח הנושא חתימתו של התובע בעניין
 (ראה עדותו בעמוד 12 שורות 16-24 לפרוטוקול הדיון). התובע הכחיש כי חתם
 על מסמך כלשהוא וכי קיבל לידיו כספים כאמור ובנסיבות העניין
 העובדה כי הנתבעת לא הביאה אסמכתא כאמור משמשת לרעתה.

י"ח. לאור עדותו של התובע שהיתה מהימנה בעיני, לאור העובדה כי פנקס
 החבר נותר ברשותו אף לאחר שנת 1973 חרף העובדה שהנתבעת נהגה
 ליטול פנקס זה מחבר שפדה את הכספים שנצברו לזכותו, משלא הוכח
 כי השיק שנמסר לטענת הנתבעת היה למוטב בלבד ומשלא צורפה כל
 אסמכתא לפיה התובע אישר קבלת הכספים לידיו אני סבורה כי
 הנתבעת לא הוכיחה כי התובע קיבל לידיו הכספים שהיו צבורים
 לזכותו. הדברים מקבלים משנה תוקף שעה שעסקינן במבטח המנהלת
 קרן פנסיה, עליה חלות חובת נאמנות וחובת גילוי מוגבר כטענת התובע
 כמפורט לעיל.

י"ט. אני ערה לעובדה שכרטיסו האישי של התובע אופס בשנת 1973 וכן
 לעובדה כי מספר החבר של התובע הוחלף כמו גם לכיתוב על כרטיס
 החבר לפיו תבע זכויותיו בסניף תל אביב עם זאת, לאור כל האמור
 לעיל מצאתי לקבל גרסת התובע לפיה לא קיבל לידיו הכספים שנצברו
 לזכותו בקרן לשנים 1966-1971.

כ. במסגרת סיכומיהם התייחסו הצדדים לעניין ביסטריצר, התובע טען כי לאור פסיקת בית הדין הארצי בעניין הרי שיש לקבל תביעתו המשיקה אחת לאחת לדיון שנערך שם. הנתבעת טענה כי יש לאבחן את עניין ביסטריצר מעניינו. אני סבורה כי עניין ביסטריצר רלוונטי לעניינו, ומכל מקום, אני סבורה כי לאור הראיות שהובאו בפני יש לקבל התביעה כמפורט לעיל.

11. סוף דבר :

א. ניתן בזאת סעד הצהרתי כמפורט בסעיף 39(1) לכתב התביעה.

ב. בנסיבות העניין הנתבעת תשא בהוצאות התובע בסך 3,000 ₪.

אהובה עציון 54678313

ניתן היום, כ"ט שבט תשע"א, 03 פברואר 2011, בהעדר הצדדים.

קלדנית: גלית דוד

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)